

O'zbekiston Respublikasi Madaniyat va sport ishlari

Vazirligi

O'zbekiston Respublikasi Oliy va O'rta maxsus ta'lim

Vazirligi

Toshkent Davlat Milliy Raqs va Xoreografiya Oliy

Maktabi

San'at nazariyasi va tariyxi kafidrası.

Fan: Tasviriy san'at.

MUSTAQIL ISH

Mavzu: XIX asr oxiri va XX asr boshlarida rangtasvirning rivojlanishi.

Bajardi: III-kurs XJR bo'limi

talabasi: Qosimbetov E.

Qabul qildi: Umarzyova Z.

Toshkent – 2017.

1). Mavzu: XIX asr oxiri va XX asr boshlarida rangtasvirning rivojlanishi.

Reja:

2).Kirish:

3).Asosiy qisim

1. Rang tasvirda Modern stili.
2. XIX asrning ikkinchi yarmida portret san`ati.
3. Pikasso asarlari.

4).Xulosa:

5)Foydalanilgan adabiyot:

Kirish:

Rangtasvir-rang san`ati. Rangtasvir-xaqiqiy hayotni aks ettirib, tamoshabinning fikri va hissiyotlariga ta`sir o`tkazuvchi tasviriy san`at turlaridan biridir.

XIX asr oxiri va XX asr boshlarida rangtasvirning rivojlanishi juda murakkablashib ketadi. Ayniqsa ikkinchi jahon urushidan so`ng turli oqimlar vujudga keldi. Formalistik va realistik san`at orasidagi kurash keskinlashdi.

Asosiy qisim: 1). Modern - XX asrdagi badiiy stillardan biri. (Boshqacha nomlanishi - art nuvo). Modern stilini "Zamonaviy" so`zining umumiy ma`nosidan va "Modernizm" tushunchasidan ajrata bilish lozim. Modern stilining asosiy belgisi- dekorativlik, asosiy motivi - buralib o`sayotgan o`simlik. Asosiy printsipi - tabiat shakliga taqlid qilish va aksincha bo`ladi. Bularning hammasi me`morchilikda, binolar detalida, bezaklarida o`z aksini topdi. Bezaklardagi chiziqlar o`zida ma`naviy-ruxiy, simvolikani aks ettiradi. Modern stili san`atlar sintezi ideyasi bilan sug`orilgan.

Bunga misol qilib eng avvalo o`zida san`atning barcha turlarini rangtasvirdan tortib to kiyimlar modeligacha bo`lgan sohalarini birlashtiruvchi me`morchilikni ko`rsatish mumkin.

Me`morchilikdagi modernnda konstruktiv va dekorativ elementlar organik birikib keladi. San`atlar orasidagi sintezga yorqin na`muna sifatida qasrlar, pavilonlar, jamoat binolarini ko`rsatish mumkin. Bunday binolarning fasadi simmetrik bo`lmagan va tabiat shakllariga o`xshash, shu bilan birga haykaltaroshning mustaqil ijodi hosilasidir. Bunday binolarning ichki tuzilishi, binoning tashqi ko`rinishiga ham o`z ta`sirini ko`rsatadi.

Ispan arxitektori A. Gaudining ijodi-yaxlit obrazli-simvollik ansamblga yorqin misol bo`la oladi. Uning ijodida reallik va fantaziya qorishib ketadi.

Modernning badiiy tili ko`pincha murakkab stilizatsiyalashgan o`simliksimon bezaklar, qayrilma, cho`zilib ketuvchi chiziqlar va tekis rang dog`lari bilan bog`lanib keluvchi ko`pgina fikrlar va obrazlar simvolikasi bilan mujassamlashib keladi. Dekorativ san`at asarlari panno, mozaika, vitrajlar, keramik qoplamalar, dekorativ releflar, mayolika xaykaltaroshligi, chinni va shisha vazalar xuddi shu ruhda bajarilgan.

Frantsiyadan P. Gogen, M. Deni, P. Bonnar, Avstriyadan G. Klipet, Norvegiyadan E. Munk, Rossiyadan M. Vrubel, V. Vasnetsov, A. Benua, L. Bakst, K. Samovning rangtasvir asarlarini modern bilan aloqadorlikda ko`rish mumkin.

XIX asr o'rtalaridan Rossiyada tanqidiy realizm keng quloch yoydi. U P. Fedotovning janrli asarlarida, V. Perov, sayyor - rassomlar I. Kramskoy, V. Makovskiy, N. Yaroxenko, I. Repin va boshqalar asarlarida o'z aksini topdi. Ular o'z asarlarida jamiyatdagi turli qarama-qarshiliklarni aks ettirdilar.

Rossiyaning madaniy hayotidagi muhim voqealardan biri bu mashhur rassomlar I. Kramskoy, G. Myasoyedov, N. Geva V. Perovlar tashabbusi bilan 1870 yilda "Ko'chma ko'rgazmalar birodarligi" birlashmasining tashkil etilishi bo'ldi. Unda mashhur rus tankidchisi V.V. Stasov hamda san'at xomiysi P.M. Tretyakovlarning roli katta bo'ldi.

"Ko'chma ko'rgazmalar birodarligi" o'z tevaragida ilg'or san'atkorlarni birlashtirib, halq hayotini aks ettiradigan realistik san'atni rivojlantirish va targib etishni o'zining asosiy maqsadi deb bildi. Shu maqsadda Rossiyaning turli joylarida badiiy ko'rgazmalar tashkil etildi. Bu birlashmaga a'zo bo'lgan, uning goyaviy platformasini tan olgan va ko'rgazmalarida qatnashgan rassomlar "sayyor rassomlar" (peredvijniklar) deb nomlandilar.

Shunday rassomlardan biri Vasiliy Grigorevich Perov (1833-1882) edi. U o'zining bo'tun ijodiy faoliyatida halq hayotini tasvirlashga, mavjud tuzum kamchiliklarini ochib berishga intildi. Uning bu intilishlari "Uchovlon", "Marxumni kuzatish", "Chegaradagi mayxona" kabi qator asarlarida o'z ifodasini topdi.

"Uchovlon" kartinasi kuchli dramatism bilan ifodalangan. Uch o'smirning katta bochkadagi suvni chanada tortib kelayotgan paytini tasvirlab, rassom o'z yoshlariga nomunosib mehnat azobidan qiynalayotgan qashshoq bolalar obrazini yaratadi va shu orqali jamoatchilikni ijtimoiy tuzumning jirkanch tomonlariga e'tibor berishga da'vat etadi. "Qishloqda Pasxa paytidagi yurish", "Mitishchadagi choyxo'rlik" kabi asarlarida esa ruhoniylarning riyokorligi, johilligi va ahloqiy tubanligini fosh etadi. Aksincha "Murabbiyaning boy xonadoniga kelishi" deb nomlangan kartinasida kambag'al ziyoli ayollarning og'ir qismati obrazli talqin etiladi.

"Sayyor rassomlar"ning yo'l boshchisi, "Ko'chma ko'rgazmalar birodarligi"ni tashkilotchilaridan biri Ivan Nikolayevich Kramskoydir (1837-1887). U portretchi san'atkor sifatida taniqli bo'lib, uning asarlari o'zining chuqur psixologizmi bilan ajralib turadi. Bu o'rinda uning "Tolstoy portreti" asari diqqatga sazovordir. Rassomning ko'pgina portretlari janrli talqin etiladi, ya'ni tasvirlanayotgan obraz biron bir narsa bilan shug'ullanayotgan paytda, tevarak-atrof ko'rinishi bilan tasvirlanadi. Shunday portretlar ichida "Nekrasov portreti", "Notanish ayol" asarlari xarakterlidir. "Ko'chma ko'rgazmalar birodarligi" birlashmasining eng gullagan davri 60-70 yillarga to'g'ri keladi. Shu yillarda xalq hayotining butun mohiyatini ochib bera oladigan yirik asarlar yaratildi.

XIX asrning ikkinchi yarmidan boshlab rus badiiy hayotida faol ishtirok eta boshlagan, birodarlik birlashmasining faol ishtirokchilaridan biri, buyuk rus

rassomi Ilya Yefimovich Repin (1844-1930) o'zining bo'tun umrini rus san'atining ravnaqiga bag'ishladi. Repin tarixiy, maishiy va portret janrlarida samarali mehnat qilgan. Uning bu janrdagi asarlari o'zining chuqur psixologizmi, badiiy tilining soddaligi va tushunarliqligi hamda yuksak professional mahoratda ishlaganligi bilan kishini hayratlantiradi.

Repinning studentlik yillarida yaratgan "Volgadagi burlaklar" (1870-1873) asari rus badiiy hayotida muhim voqea bo'lib, buyuk san'atkor dunyoga kelganligini bildirdi. Shu bilan birga bu asar yosh rassomning dunyoqarashi va estetik idealini yaqqol namoyon etdi. Repin bu asarida burlaklarning og'ir mehnatini tasvirlar ekan, chor Rossiyasida mavjud bo'lgan ekspluatatsiyani qattiq qoralaydi. Shu bilan birga halqning ulug'vorligi va buyuk kuchidan g'ururlanadi, ular ichidan yetilib chiqayotgan "isyonkor yoshlar" obrazida davr ruhini. Kishilarning shu turmushga bo'lgan noroziligini ochib beradi.

Repin ijodining eng gullagan davri 80- yillarga to'g'ri keladi. Shu yillarda "Kutmagan edilar", "Ivan Grozniy va uning o'g'li Ivan", "Zaparojeliklar" kabi buyuk asarlarni yaratdi. Repin portret ustasidir. U mashhur zamondoshlarining portretlari galeriyasini yaratib qoldirdi. Bular ichida M.P. Musorgskiy, L.N. Tolstoy portretlari diqqatga sazovordir.

Buyuk rus rassomi Vasiliy Ivanovich Surikov (1848-1916) tarixiy janrlarda ijod qilgan. U o'z asarlarida halqni tarixiy rivojlanishning asosiy kuchi ekanligini ko'rsatishga harakat qildi. Surikovning dastlabki yirik asari 1881 yilda yaratilgan bo'lib, u "O'qchilar qatl etilgan tong" deb nomlanadi. Bu asarda rassom Petr I davrini tasvirlab, uning ziddiyatlarini ochib ko'rsatdi. Asarda eskilik tarafdorlari - o'qchilar bilan Rossiyani tubdan o'zgartirishga intilgan Petr I o'rtasidagi ruhiy kayfiyat ochib beriladi.

"Menshikov Berezovada" asari ham Petr davri voqealariga bag'ishlangan. Petr I ning yaqin safdoshi Menshikov Petr I o'limidan so'ng Yekaterina II tomonidan oilasi bilan surgun qilinadi. Asarda Menshikovning surgundagi payti aks ettirilgan. Asar mohiyati Menshikovning hissiy kechinmalarining yoritilishi hisobiga yechiladi. Menshikovning yuzi, qo'l harakati, uning iroda kuchi va o'z farzandlariga qayg'urishi cheksiz va tuzatib bo'lmas fojining yechilishiga xizmat qilgan. "Boyar xotin Morozova" kartinasi Surikov ijodining eng kamol topgan davrida yaratilgan bo'lib, unda san'atkor so'nggi damlarga o'z e'tikodlariga sodik qoluvchi insonning yorqin obrazini yaratib bergan. Surikovning "Ermakning Sibirni zabt etishi", "Suvorovning Alp tog'laridan oshib o'tishi" kabi asarlari ham rus san'ati tarixida muhim o'rinni egallaydi va muhim tarixiy voqealar haqida xiqoya qiladi.

XIX asrning ikkinchi yarmida samarali ijod qilgan Viktor Mixaylovich Vasnetsov (1848-1928) o'z ijodida halq doston va ertaklaridan olingan syujetlar asosida asarlar yaratdi. Uning "Pahlavonlar", "Alenushka", "Bo'ri mingan shahzoda",

"Uchar gilam" kabi asarlari mashhurdir. Bu asarlar orqali halqning baxt-saodati va adolat haqidagi orzu-umidlari kuylanadi.

2).XIX asrning ikkinchi yarmida portret san'ati borasida katta yutuqlar qo'lga kiritiladi. Bu davrga kelib rassomlar ijodida zamonning mashhur kishilari portretlari bilan bir qatorda ishchilar, revolyutsion kayfiyatdagi ziyolilar obrazi o'z ifodasini topa boshladi. V.A. Serovning (1865-1911) "Ermolova portreti", Nikolay Aleksandrovich Yaroshenkoning (1846-1898) "Kochegar", N.A. Kasatkinning (1859-1930) "Smena", "Shaxtyor ayol" kabi asarlari bunga misol bo'la oladi. Bu davrda xaqiqiy rus milliy manzara rangtasviri maydonga keldi. Manzarachi rassomlar rus o'lkasining go'zalligi, bepoyonligini ko'rsatish orqali kishilarda vatanparvarlik hislarini ustirishga, oddiy tabiat ko'rinishidagi go'zallikni to'laqonli ifodalashga harakat qildilar. Tabiatning turli holatlarini (salqin, nam havoli tabiat, quyoshli kun va xokazolarni) real tasvirladilar. Aleksey Kondratevich Savrasov (1850-1897) shunday birinchi rassomlardandir. Uning "Qora qargalar uchib kelishdi" deb nomlangan suratida qish qaytib, tabiatning jonlanishi ishonarli va jonli talqin etilgan. Shu davrda yashagan Ivan Ivanovich Shishkin (1832-1898), Fedor Aleksandrovich Vasilev (1850-1873), Vasiliy Dmitrevich Polenov (1844-1927) kabi asarlari bunga misol bo'la oladi. Bu davrda haqiqiy rus milliy manzara rangtasviri maydonga keldi. Manzarachi rassomlar rus o'lkasining go'zalligi, bepoyonligini ko'rsatish orqali kishilarda vatanparvarlik hislarini o'stirishga, oddiy tabiat ko'rinishidagi go'zallikni to'laqonli ifodalashga harakat qiladilar. Tabiatning turli holatlarini (salqin, nam havoli tabiat, quyoshli kun va hokazolarni) real tasvirladilar. Shu davrda yashagan Ivan Ivanovich Shishkin (1832-1898), Fedor Aleksandrovich Vasilev (1850-1873), Vasiliy Dmitrevich Polenov (1844-1927) kabi rassomlar ham rus manzara rangtasvirining xaqiqiy namunalarini yaratib qoldirdilar. Ularning asarlarida Rossiya tabiatining go'zalligi va bepanligi realistik san'at tilida kuylanadi. XIX asrning ikkinchi yarmida yashab ijod etgan yirik rus rassomi I.I. Levitanning mavzusi ham rus tabiatini kuylashga qaratilgan. U o'z asarlarida tabiat go'zalligi va ulugvorligini ko'rsatish bilan birga, asarlarini davr kishilarining ruhi bilan to'ldirishga, o'zining hayot to'g'risidagi falsafiy fikrlarini bayon etishga harakat qildi. Uning "Vladimirka", "Qabr ustida", "Abadiy sukunat" kabi asarlari shunday asarlardandir.

XX asr boshlarida avangard rangtasvirida ko'pgina yo'nalishlar (abstraksionizm, andegraund, kubizm, fovizm, fo'turizm, ekspressionizm va boshqalar)paydo bo'ladi. Bu yo'nalishlar tasviriy ifodaviylikdan voz kechib, rassomning dunyoga shaxsiy munosabatini, rangning emotsionalligi va shartlilikini, shakl geometriyasi, dekorativligini faol aks ettirdi. Keyinchalik XX asrning 20 va 30 yillarida avangard yo'nalishda syurrealizm yunalishi paydo bo'ldi. Syurrealizm frantsuzcha so'z bo'lib, realizmdan yuqori degan ma'noni bildiradi. Syurrealistlarning asarlarida mistik g'oyalar voqelikni o'ta illyuzion-naturalistik tasvirlanishi bilan bir qatorda uning ko'rinishini kishi aqliga to'g'ri kelmaydigan darajada buzib ko'rsatilgandek tuyuladi. S. Dali bu oqimning yirik vakilidir. Uning "O'lik shahar" deb nomlangan asari shu oqimning o'ziga xos xususiyatini ifodalaydi. Uning "Atom-Ledi" ("Atom

malikasi"), "Venera Miloskaya", "Kechki ovqat", "Dollar tantanasi", "Qullar bozori", "Pol Elyuarning portreti" kabi asarlari mavjud.

XX asr boshidagi yana bir yo'nalishlardan biri bu kubizmdir. Bu yo'nalish hajmli shakllarning geometrik strukturasi aniqlashtirish, real predmetlarni ichki tuzilishi bilan bog'liq holda qismlarga ajratish orqali yangi shakl tuzishni o'z oldiga maqsad qilib qo'yadi. Kubizm nomi predmetlarning tashqi ko'rinishi shar, konus, prizma, kubga o'xshab tasvirlanishidan kelib chiqqan. Frantso'z san'atida kubizm 1900-1910 yillarda kelib chiqqan. Uning asoschisi P. Pikasso ("Avin'on qizlari", 1907) hisoblanadi. Kubizm tarixi uch davrga bo'linadi. Bular sezann, analitik va sintetik davrlar hisoblanadi. Sezann davri kartinalarida shakl geometriyasi dunyo predmetliligini, shakllar geometriyasini ta'kidlaydi. Xuddi og'ir hajmli predmetlar xolst tekisligida turganday, rang esa predmet qirralarini aniqlashtirib beradi. (P. Pikasso "Uch ayol", 1909 y; J. Brak "Estak", 1908 yil).

Keyingi analitik davr san'atida predmetlar bir-biridan ajralib turgan, tekislik burchagida to'lashuvchi va mayda qirralarga bo'lingan holda tasvirlanadi. Bitta tasvirning o'zi turli tomondan va har hil rakursda tuziladi. Bu shakllar, tekislik va hajmlarni ritmik o'yiniga olib keldi. Tasvir xuddi xolstda suzib yurgandek taassurot qoldiradi. (P. Pikasso "A. Vollar", 1910 y).

Oxirgi sintetik davrda dekorativlikka amal qilinadi. Kartina go'zal rangli, tekis pannoga aylanadi.

3). (P. Pikasso "Gitara va skripkalar", 1913 y. ; J. Brak "Gitarali ayol", 1913 y.). asar yaratishdan asosan kollajdan foydalanilada. Ob'ekt turli - tuman fragmentlar va belgilar, so'z, raqam, nota, gazeta qirqimlari va rangli qog'ozlar, sxematik rasmlar va bo'yoq mazoklaridan to'planadi. Tasvirlarda perspektiva va hajmlardan voz kechilgani bilan real hajmli konstruksiyalar xolst tekisligiga joylashtiriladi. Shu bilan birga figuralarni deformatsiyalab, geometrik shakllarning kubli xaykali paydo bo'ladi.

Kubizm - predmetlarning ichki, falsafiy mohiyatini yangi vositalar orqali ochishni, reallikni bilishni o'z oldiga maqsad qilib qo'yadi. U realizmdan voz kechib, standart go'zallikni keltirib chikardi. P. Pikasso kartinalarida kubizm davrida ulkan, yemirilayotgan dunyoning tragik obrazi yaratiladi.

O'sha davr san'at oqimlaridan biri bu - abstraktsionizmdir. Bu oqim butunlay realizmni inkor etadi. Abstrakt so'zi lotincha bo'lib, mavhum degan tushunchani anglatadi. Abstraktlash narsa, voqea, hodisalarning mavxum tomonlarini aniqlash, ularning juz'iy tomonlari asosida fikr yuritishdir. Abstraktsionizm voqelikni o'ziga o'hshatishdan voz kechish va uning o'rnini shu voqelik to'g'risida tasavvur bera oladigan shakl, rang dog'lari, chiziqlar orqali tasvirlashga davat etadi. Bu oqim nazariyotchilari esa rassom o'z asarlari orqali tomoshabinga biror-bir g'oya, fikr, his-tuygu yoki kayfiyat berishi shart emas, tomoshabin rassom tasvirlangan turli rang dog'lari, chiziqlar, hajmlardan o'ziga kerak bo'lgan faraziy-optik

tasavvur qilishi kerak deb ta'lim beradilar. Abstrakt tasviriy usul ham ijod doirasida mo'tlaqo zararsizdir. Chunki har bir usulning ham kamchiligi yoki yutug'i bo'lishi mumkin. Shunga asosan, unga yutuqlari ma'nosida yondoshsak, bu sohada ham tomoshabinni hayajonga soladigan, fikrini uyg'otadigan o'rinlarni topsak ajab emas. Ba'zan hayotda abstrakt usulning zaruratini ham sezishimiz mumkin. Jumladan, to'qimachilikda, ya'ni gazlamaga gul solishda, bezashda abstraktsionizm - erkin san'at oqimi kul keladi. Tasviriy san'atning bu turi haqida juda ko'p fikrlar, muloxazalar aytib kelinadi. Hatto ularning qay biri haq, qay biri nohaqligini ajratish qiyin. Ba'zida shunday vaziyat vujudga keladiki, badiiy bezak faqat "abstraktsiya" san'ati yechimida o'zining tugal darajasiga erishadi.

XXI asrda rangtasvir asarlarini yaratishda yangi texnik vositalar va yangi bo'yoqlar, yangi fikr, obraz, shakllarni izlash jarayoni davom etadi, bu esa tasviriy san'atda yangi oqim, yo'nalishlar paydo bo'lishiga shubhasiz turtki bo'ladi.

Rangtasvir janrlari

Rangtasvir texnikasi asrlar davomida muntazam ravishda mukammallasha borgan. Rangtasvirchilarni turli-tuman syujetlar borgan sari e'tiborini tortgan. Bu o'zgarishlarning barchasi XVII asrga kelib faqat rangtasvirdagina emas, balki grafika va haykaltaroshlikda ham turli janrlarni paydo bo'lishiga olib keldi. Rangtasvir janrlarining quyidagi turlari mavjud: portret, natyurmort, manzara, animal, tarixiy, maishiy, afsonaviy va batal janri va boshqalar. Quyida biz bu janrlarning paydo bo'lishi va rivojlanish tarixiga to'xtalib o'tamiz.

Portret - bitta odam yoki odamlar guruhining tasvirlari bilan farq qiluvchi tasviriy san'at janrlaridan biridir. Portretda rassom insonning tashqi, individual o'xshashligini ko'rsatibgina qolmasdan, inson xarakteri, uning ma'naviy dunyosini ham ochib bera oladi.

Portretning turli ko'rinishlari mavjud. Ularga belgacha bo'lgan portret, byust (haykaltaroshlikda), bor buyi bilan chizilgan portret, odamlar guruhi portreti, interer yoki manzara fonidagi portretlar kiradi. Tasvirlash xarakteriga ko'ra portret ikkita asosiy guruhga ajratiladi: ya'ni odamning bor bo'yi bilan chizilgan (otda, o'tirgan yoki turgan holatda) portreti (parad portreti) va beligacha, yelkagacha chizilgan portreti.

Bitta xolstda chizilgan tasvirlarning soniga qarab portretlar ikki kishilik va guruhiiy portretlarga ham ajratiladi. Turli xolstga chizilgan, lekin kompozitsiyasi, formati va koloritga ko'ra bir-biriga mos bo'lgan portretlar juft portretlar deyiladi. Ko'pincha bunday portretlarda er-xotinlar tasvirlanadi. Ko'pincha portretlar yaxlit ansamblni - portretlar galereyasini tashkil qiladi.

Portretda odam qandaydir, allegorik, mifologik, tarixiy, teatrlashtirilgan yoki adabiy personaj holatida tasvirlangan bo'lsa bunday portretlarga kostyumlashtirilgan portretlar deyiladi. Bu portretlarni nomlashda ko'pincha

"ko`rinishda" yoki "obrazda" so`zlari qo`shiladi (masalan, Yekaterina II Minerva ko`rinishida, A.Abdullayevning "Abror Hidoyatov Otello roliga"). Portretlar o`lchamiga ko`ra ham ajratiladi, masalan miniatyura portretlari. Bundan tashqari rassomlar o`zlarining portretlari - avtoportretlarni ham ishlashadi. Portretlar faqatgina modelning individual belgilarinigina emas, balki shu odam yashagan davr ruhini ham o`zida aks ettiradi.

Portret san`ati bir necha ming yillik tarixga ega. Qadimgi Misrda ham haykaltaroshlar odamning tashqi ko`rinishiga juda o`xshagan tasvirlar yaratishgan. Chunki ularning fikricha odam dunyodan o`tganidan so`ng uning ruhi shu yaratilgan o`xshash tasvirlarga ko`chishar ekan. I-III asrlarda enkaustika texnikasida (mum rangtasviri) yaratilgan fayyum portretlari ham shu maqsadga xizmat qilgan.

Ular o`zlarining yorqin hayotiy obrazliligi, shaklining hajmliligi bilan ajralib turadi.

Qadimgi Gretsiyada shoirlar, faylasuflar va boshqa mashhur kishilar portretlarini ishlash urf bo`lgan. Qadimgi Rim portret haykaltaroshligiga xos bo`lgan asarlar o`zlarining haqqoniyligi va aniq psixologik xarakterini ochib berishi bilan mashhur bo`lgan. Ular insonning individual belgilarini aks ettirgan.